

P+

CIRCULAIRE
ECONOMIE

Bijlage P+ | november + december 2011

InterfaceFLOR

Van grondstof tot grondstof

Nieuw van oud

Jacht op oud tapijt

P+ WORDT GESCHREVEN EN
GEMAAKT DOOR EEN
ONAFHANKELIJKE REDACTIE.

HOOFDREDACTIE:
Jan Bom

EINDREDACTIE:
Astrid van Unen

REDACTIE:
Jan Bom

ART DIRECTION:
B5, Bolsward: Boudewijn Boer
Studio 10, Amsterdam: Tineke Kooistra

FOTOGRAFIE:
Mischa Keijser

UITGEVER:
Bob Wennekendonk

UITGAVE:
Atticus b.v.

VERSPREIDE OPLAGE:
25.000 exemplaren

REDACTIEADRES:
Rietsnijderslaan 3
1394 LC Nederhorst den Berg
T 00 31 (0) 294 255719
M 06 27 153 000
E info@peopleplanetprofit.be
www.peopleplanetprofit.nl
www.peopleplanetprofit.be
www.peopleplanetprofit.info
www.p-plus.nl

DRUK:
Senefelder Misset Doetinchem

P+ wordt gedrukt op 100% recycled papier van Arjowiggins Graphic. Cover: Cocoon Silk 135 gr/m². Binnenwerk: Eural Premium 80 gr/m². Informatie: www.arjowigginsgraphic.com

De machines draaien al, in Scherpenzeel en in Ljubljana. In Nederland kan InterfaceFLOR 24 uur per dag oude vloertegels en tapijten zo uit elkaar snijden, plukken, schudden en zeven, dat verschillende afzonderlijk nieuw te gebruiken kunststoffen overblijven. In Slovenië maakt Aquafil van de oude tapijtvezels volledig nieuw garen, in alle denkbare kleuren. Waar InterfaceFLOR vervolgens weer vloertegels van produceert, perfect voor bedrijven die hiermee hun ecologische voetafdruk bewijsbaar aantoonbaar willen verminderen. De nieuwe ecologische vloerlijn Biosfera is een spectaculair voorbeeld in de circulaire economie, waarin steeds schaarser en duurder wordende grondstoffen aan een nieuw leven beginnen.

✦ TEKST JAN BOM ✦ FOTOGRAFIE MISCHA KEIJSER

InterfaceFLOR haalt gratis bij alle klanten oude tapijten tapijttegels op, die nu als grondstof voor nieuwe vloertegels dienen. Ook MVO-manager Anniek Mauser van Unilever werkte mee aan de inzamelingsactie. Afvalverwerker SITA verzorgt de logistiek.

P+ CIRCULAIRE ECONOMIE | 4

P+ CIRCULAIRE ECONOMIE | 5

VAN GRONDSTOF TOT GRONDSTOF

Zes gedaanteverwisselingen

1

Resten tapijt, van nylon.

2

Het vezel uit tapijt (fluff), losgemaakt van de bitumen ondergrond.

3

Herwonnen nylon teruggebracht tot de oervorm: caprolactam.

4

Gerecycled nylon als nieuw garen Econyl voor tapijtindustrie.

5

Garen tot een superdunne mat geweven, met een minimum aan materiaal.

6

Nieuw product: Biosfera van InterfaceFLOR, op dit moment de duurzaamste vloertegel.

“Onze klanten zijn meestal allang blij dat we de oude vloerbedekking voor ze meenemen”

Zou het komen omdat Ton van Keken (1961) vroeger in een F16 vloog en zo als luchtreiziger zijn eigen uitzicht uit kon kiezen? Of nam hij juist het denken in techniek van de vliegbasis Twente mee? Hoe dan ook, opgeleid op de Koninklijke Militaire Academie zit Van Keken nu alweer tien jaar als gezagvoerder achter de stuurknuppel van InterfaceFLOR. Zijn huidige tocht over land naar die hoge bergtop die Mission Zero heet, is nog niet afgelopen. Er is nog negen jaar te gaan om de ecologische voetafdruk van deze tapijtfabrikant terug te brengen tot nul. Directeur Van Keken vernieuwde cruciale onderdelen in het machinepark van Scherpenzeel, van waaruit zijn bedrijf het Europese vasteland met vloertegels bevoorraadt. Met een brede glimlach bekijkt hij de nieuwste installatie, die officieel gedoopt is als ReEntry 2.0.

“Voor het eerst dat we hele vezel uit oude tapijten halen”

People

Ton van Keken herwint grondstoffen

Het is een naam die precies zegt wat er gebeurt. Oude stukken tapijt gaan in een enorme afgesloten kast. Het garen en de backing komen er na bewerking apart weer uit, gereed om opnieuw verwerkt te worden. Vooral de laatste zeefbeurten zijn spectaculair, met ronde trommels die op rubberen voeten staan te trillen en te schudden. Het leverde deze machinerie onder de medewerkers dan ook een koosnaampje op: ‘De Shakira’, naar de Colombiaanse zangeres die over een fabelachtige buikdanstechniek beschikt. “De wat?”, vraagt Van Keken, die alleen de formele naam kent. Hij grinnikt, als de vergelijking hem duidelijk wordt.

Hij brengt meteen een eigen doordenkertje te berde. “Het is een leuke wereld, die van het maken van tapijten. InterfaceFLOR is een echt kop-staart bedrijf.” Wat hij daarmee bedoelt? Van Keken produceert geen onderdeel of half-fabriek, dat anoniem in een auto of gebouw verdwijnt. “We maken een zichtbaar eigen product, een vloertegel. Dat begint bij het nadenken over design, over mode, over langlopende trends. Dat begint met het praten met architecten. Daarna produceren we ons eigen ontwerp en verkopen het ook nog zelf, met een complete supply chain over heel Europa.”

Van Keken heeft ook een geheel nieuw concept laten ontwikkelen om tegels te snijden. De mysterieuze apparatuur snijdt door middel van ultrasone messen een rol tapijt in vierkante stukken, zonder noemenswaardig snijafval te veroorzaken. Dat was vroeger wel anders. En ook de nieuwste generatie tufttechniek, een microtuft-machine, is in staat om een superdunne looplaag voor tapijttegels te maken, waardoor ook de hoeveelheid benodigd garen sterk verminderd. “We willen de cirkel sluiten, dat is onze filosofie”, verklaart Van Keken deze investeringen. “Maar ik zou niet eens de schijn van een claim willen wekken dat deze vernieuwingen voor mijn rekening komen. Onze engineers hebben ze samen met strategische leveranciers ontworpen.”

Planet

Pronken met energiewinst

Urban mining luidt de term, enigszins verwant met ‘stadslandbouw’. Alleen gaat het in deze keten niet over het plegen van akkerbouw in hartje Randstad, maar over het delven van grondstoffen in kantoorgebouwen. Van alle opgaven die InterfaceFLOR zichzelf heeft gesteld, is dit de lastigste: het volledig terugdringen van het gebruik van grondstoffen, zoals bijvoorbeeld ruwe olie, dat nu nog onmisbaar is bij de productie van tapijttegels. Met het ReEntry-programma wordt een forse sprong gemaakt. Bij alle andere gestelde doelen, zoals het terugdringen van watergebruik, het gebruik maken van groene stroom, bleef deze doelstelling nog wat achter. Nu slaat Van Keken meerdere vliegen in één klap. “We maken bij alles wat we doen een Levenscyclus-Analyse, een LCA. Die laat zien dat bij onze nieuwe methode van recycling vier keer minder energie nodig is, in vergelijking met het maken van dezelfde producten vanuit ruwe olie.”

Uit een van de wastrommels van de ReEntry komt een zwarte grondstof, waar weer een gloednieuwe ondergrond rug van kan worden gemaakt. En dat dit ook daadwerkelijk gebeurt, is op het terrein van InterfaceFLOR te ruiken.

Van Keken verstopt zijn rekenwerk niet in een bureaulade, maar maakt er een extra service voor zijn klanten van. “We vertalen de LCA in een milieu productverklaring. Daarin staat de volledige milieu-impact vermeld. Nu we de cyclus gesloten hebben, worden die cijfers erg interessant. Je kunt de besparing op grondstoffen en de lagere uitstoot ten opzichte van reguliere vloertegels heel goed laten zien. Klanten kunnen deze getallen opnemen in hun duurzaamheidsverslag, of op hun beurt weer vermelden aan eigen klanten en opdrachtgevers, die de voorkeur geven aan leveranciers met een zo klein mogelijke ecologische voetafdruk.”

Profit

Tapijt met een tegoedbon

Hoe zamel je zoveel tapijten in, dat ReEntry 24 uur per dag operationeel kan zijn. Je moet ergens beginnen en dan is het meest logische begin de dagelijkse praktijk. “We hebben het voordeel dat we vooral op de zakelijke markt opereren”, vertelt Van Keken. “Onze klanten zijn meestal al lang blij dat we de oude vloerbedekking voor ze meenemen. Dat scheelt ze ook geld, aan kosten voor afvalverwerking.”

In de toekomst gaan vaste afnemers zelfs geld verdienen. Van Keken: “We hebben een tegoedbon ontwikkeld. Klanten betalen minder geld bij aankoop van nieuwe tapijttegels, wanneer zij de oude tegels aan het einde van de gebruiksduur bij InterfaceFLOR retourneren.” In feite is deze vondst het omgekeerde van een statiegeldrekening, waar al bij aankoop een opslag gerekend wordt. Hier is de prijsprikkel achteraf. Van Keken: “We bieden onze klanten een voucher aan, gekoppeld aan een I.O.U.-regeling, wat staat voor I Owe You; ik ben u nog iets schuldig.” De tegoedbon vertegenwoordigt een waarde van 50 cent per aangeschafte vierkante meter tapijttegel.

Maar Van Keken kent zijn grenzen. Hij is geen specialist in het opsporen van alle oude tapijten in Nederland, laat staan alle oude tapijten in Europa. Eufemistisch gezegd: de logistieke kant van de zaak vormt nog een uitdaging. Hoe gaat hij alle oude tapijten naar Scherpenzeel transporteren en vervolgens de gesepareerde garen-grondstoffen naar Slovenië, waar het in de hoofdstad Ljubljana weer tot nieuw vezel wordt gevormd? Zijn oplossing: “We werken al langer samen met Sita, een internationale afvalverwerker. Dit is een rol die zij in deze keten op zich kunnen opnemen.” De contractbesprekingen hierover zijn afgerond.

Van Keken blijft rekenen. Het zou in de toekomst logistiek gezien wel eens voordeliger kunnen zijn om de volgende ReEntry op een centrale plek in Europa aan het werk te zetten. Het gewicht van het garen is niet zo’n probleem, maar die zware rug wel. Die wil je liever niet het hele Europese continent over slepen.

“Stop met storten! Stop met verbranden!”

Het blijft verbazingwekkend waar goed ondernemerschap toe kan leiden. Zijn vader en moeder zagen na de Tweede Wereldoorlog een nieuwe kunststof op de markt komen: nylon, een uitvinding van het Amerikaanse bedrijf DuPont. Ze staken al hun spaargeld en energie in een werkplaats waar ze van dit waterafstotende materiaal regenjassen begonnen te naaien. De familie werkte hard, slaagde en bleef vooruit kijken. Steeds werd de nieuwste technologie gekoppeld aan een nieuwste vraag uit de markt, zoals die naar vloerbedekking. Aquafil begon het kunststoffen garen voor de nieuwe tuftmachines te produceren.

“Het nieuwe garen is van minstens dezelfde kwaliteit als het oude polyamide.”

People

Giulio Bonazzi produceert kwaliteitsgaren

Maar nooit had oprichter Bonazzi durven dromen dat de jongste van zijn vier zonen, Giulio (1963), ooit aan het hoofd zou komen te staan van een wereldwijd concern, met achttien verschillende productielocaties. En ook niet dat deze econoom nog eens voor een unieke chemische procesinstallatie zou poseren, die de kunststof nylon weer terug kan brengen tot zijn originele chemische samenstelling, om er daarna opnieuw ‘maagdelijk’ garen van te kunnen spinnen, in elke kleur van de regenboog.

Ook deze Giulio Bonazzi bleef goed luisteren, toen hij in 1998 als een van de 800 gasten op Hawaii de 25ste verjaardag vierde van de Amerikaanse tapijtfabrikant Interface, toen al de grootste tapijtgeproducent ter wereld. Zelfs Bruce Willis was er, met zijn vrouw Demi Moore en hun twee kinderen. Oprichter Ray Anderson organiseerde een feest dat dagenlang duurde, want hij had een complexe boodschap te vertellen. Al zijn belangrijkste toeleveranciers en klanten kregen te horen dat Anderson tot het inzicht was gekomen dat zijn bedrijf in het jaar 2020 geen uitstoot van broeikasgassen meer zou veroorzaken. Anderson had een missie bepaald die hij Mission Zero noemde. De CEO's van bedrijven als DuPont en Monsanto waren stomverbaasd, zag Bonazzi, toen nog een van de vele garenleveranciers van Interface. Bonazzi herinnert zich: “En Anderson ging maar door. Er waren zoveel vragen. Kun je wel tapijt maken zonder olie te gebruiken? Is het mogelijk daar nog geld aan te verdienen? Anderson zei: “Dat is niet alleen mogelijk, het is straks de enige manier om nog geld te kunnen verdienen”. Er was veel ongeloof. Ik hoorde mijn concurrenten tegen elkaar zeggen: “Die vent is gek geworden. Laten we golf gaan spelen.” Ze gingen gewoon weg. Ik bleef. En vandaag zijn deze bedrijven geen toeleverancier van InterfaceFLOR meer. Wij wel. Wij zijn nu hoofdleverancier van het tapijtgaren.”

Planet

Pakhuis vol fluff

Op zijn sportschoenen beent Bonazzi door een pakhuis in Slovenië, niet ver van de hoofdstad Ljubljana, waar de fabriek van Aquafil ongeduldig op aanvoer wacht. Hier heeft hij zijn collectie oude visnetten uit de hele wereld opgeslagen. Net als de fabrikanten van tapijten gebruiken vissers en viskwekerijen netten van vrijwel onverwoestbaar kunststof. Bonazzi vertelt: “Deze netten komen uit Canada. De vissers hadden ze in de bossen weggestopt. We hebben ze daar weggehaald.” Dat is nog een geluk, want in zee gedumpt, bedreigen de netten het leven onder water, net als de beruchte kilometerlange vislijnen met haken.

Bonazzi wil dit industriële afval steeds meer en meer met consumentenafval gaan mengen: “Het verzamelen van oude tapijtvezels moet nog grotendeels op gang komen. In Frankrijk en Groot-Brittannië verdwijnen tapijten nog in stortplaatsen. In andere landen gaan tapijten de verbrandingsovens in. Ik zeg: stop met storten! Stop met verbranden! Ik kan het materiaal allemaal goed gebruiken! Ik wil zo snel mogelijk naar 100 procent post-consumer afval.”

In een van de hallen liggen ook balen met samengeperste tapijtvezel. Het materiaal lijkt op poetskatoen, maar wordt fluff genoemd. Het is achteraf een geluk gebleken dat dit type polyamide opnieuw bewerkbaar is. Zelfs de kleuren kunnen er als ‘afvalstoffen’ weer uit gehaald kunnen worden, anders zouden alle herwonnen vezels grijsig of zwart zijn. Bonazzi doopte zijn nieuwste gerecyclede garen met de naam Econyl. “Hier is geen sprake van downcycling, maar van upcycling”, claimt Bonazzi. De vezels zijn alweer moderner, beter op hun doel afgestemd. Het is een huzarenstukje, dat op deze wereld niet eerder werd vertoond.

En zou deze terugwinning beter zijn voor het milieu? Jazeker, stelt Bonazzi. “Bij elke kilo die wij recylen, besparen wij een kilo olie. We hebben nu een capaciteit van 28 ton productie per dag. We zijn alweer aan het uitbreiden. De energie die wij nodig hebben bij de transformatie is een fractie die nodig is bij het maken van nylon uit ruwe olie. De ergste verspilling is de energie die in oud tapijt zit niet te hergebruiken.”

Profit

Terug naar de grotten

Bonazzi spiegelt zich in 11,5 kilometer aan blinkende pijpen en ketels, zo nieuw is de chemische installatie nog. Een doorkijkglasje toont een borrelend zwart sopje. Dat is de vervuiling, de kleurstoffen die uit de gereinigde garens komt. Het procedé werd door eigen chemici op het hoofdkantoor in Arco (TN) ontwikkeld, pal aan het Italiaanse Gardameer, een toeristisch gebied waar de milieu-eisen erg hoog liggen. De chemische installatie in het aangrenzende Slovenië mocht 17 miljoen kosten. Heel veel overleg met aandeelhouders hoefde de CEO hier niet over te voeren, want Aquafil is nog steeds een familiebedrijf, het eigendom van de familie Bonazzi. De familie had in 2008 voor verdere expansie slechts een eenmalige kapitaalinjectie van buitenaf nodig had: 45 miljoen euro van het Britse investeringsfonds Hutton & Collins. “Een stevig minderheidsaandeel, waar we geen spijt van hebben. De investeerder denkt heel goed met ons mee”, stelt Bonazzi. Met het geld werd niet alleen klant InterfaceFLOR gevolgd, die de markt in China en Azië ontwikkelt, ook werd het Econyl recyclingssysteem gerealiseerd. En Bonazzi kan het hebben. Aquafil maakte in 2010 een fraaie recordomzet van 432 miljoen euro, na eerdere jaren waarop de teller op 338 miljoen, 381 miljoen en 393 miljoen eindigde. Is deze investering een kwestie van geloof, of toch weer een nieuw staaltje van excellent ondernemerschap? Bonazzi beantwoordt de vraag met een wedervraag, die terugslaat op de stijgende prijs en toenemende schaarste aan ruwe grondstoffen. “Of we doen dit, of we kunnen als mensheid weer terug naar de grotten, als alles op is.” Het was vooral een speurtocht om die oude grondstoffen te vinden. Bonazzi betaalt er zelfs een prijs voor, daar waar keurige vissers hun netten anders tegen betaling moeten laten afvoeren. “Ook voor het fluff van tapijten betaal ik een vergoeding.” Daar staat tegenover dat hij voor het nieuwe garen Econyl een premium rekent. Maar nog veel belangrijker: hij vindt in InterfaceFLOR een gegarandeerde afnemer.

www.aquafil.com

“Mocht olie straks duizend dollar per vat kosten, dan doet dat ons minder pijn dan onze concurrenten”

Hij kent zijn klassiekers, Lindsey Parnell (1957). Maar de Brit hoeft dan ook niet ver te zoeken; de Industriële Revolutie waar hij over praat, begon zowat op dezelfde plek waar hij werd geboren. Sterker nog, de tapijtindustrie stamt uit Yorkshire, het graafschap in Noord-Engeland. “Gemaakt op weefgetouwen die werden aangedreven door stoom. Begonnen in 1856. En er was sindsdien niets glamoreus aan het maken van vloerbedekking. Het is geen Apple. Het is een traditionele bedrijfstak. Tot sinds kort.

“De tegel van ecogaren is net zo strak en dun als houten parket”

People

Lindsey Parnell ziet alleen maar kansen

Ik bestuur mijn hele leven al fabrieken. Ik zat in de staal, in de print, in de auto-industrie. Maar ik heb het nog nooit meegemaakt dat ik voor een bedrijf werkte dat vooral bekend staat om zijn milieuprestaties. We winnen nu voortdurend prijzen en nominaties. Ik word gevraagd om ons verhaal te vertellen in hele andere bedrijfstakken. Ik kom zelfs mensen tegen die InterfaceFLOR prijzen vanwege onze hogere doelen en mij dan vragen: ‘Trouwens, wat maken jullie eigenlijk?’ Hahaha.” Een paar dagen per maand komt Parnell over naar Nederland, waar hij als President & CEO InterfaceFLOR EMEA op het kantoor in Scherpenzeel een werkkamer heeft. Het is net niet de kamer waar het mooiste ontwerp ligt dat ooit voor InterfaceFLOR is gemaakt – althans naar zijn mening. Dat ligt bij hem thuis, in rood, zwart, wit, met spuitbusachtige teksten er doorheen – eigenlijk meer kunst, dan design. Parnell is duidelijk van zijn product gaan houden en heeft zich vereenzelvigd met de missie van zijn bedrijf. Hij ziet zijn gelijk terug in de voortdurende stijging van de olieprijs. “We zijn de afgelopen honderd jaar erg verwend. Dit is een wegwerpmaatschappij, een klein wondertje waar we een eeuw lang van hebben mogen genieten. Aan dat feestje gaat een einde komen. We naderen de hoek van de straat.” Lindsey Parnell had zelf ook niet verwacht dat hij zo lang in de tapijtindustrie zou blijven werken, nadat InterfaceFLOR zijn bedrijf Firth Carpets had gekocht, in 1996. “Ik werd gekocht. En nog wel door wat toen *Treehugger Nutcases* werden genoemd, gekken die bomen omarmden. Topman Ray Anderson heeft de blaren op zijn tong moeten praten op Wall Street, om zijn aandeelhouders uit te leggen wat hij wilde gaan doen. Hij kon ze uiteindelijk overtuigen door te vertellen dat hij door deze visie kosten kon besparen aan energie, aan afval, aan arbeidskosten. En mocht olie straks 1000 dollar per vat kosten, dan doet dat ons dat minder pijn dan onze concurrenten.”

Planet

Het verschil met Cradle to Cradle

Tussen de inmiddels overleden Interface-topman Ray Anderson en Cradle to Cradle-uitvinder William McDonough ontstond ooit een verschil van mening, dat tot op de dag van vandaag niet is bijgelegd. Het Cradle to Cradle systeem is ontwikkeld om inkomsten te genereren. Wij zijn transparant en hebben een bredere doelstelling. Waarom maakt hij geen tapijttegels van natuurlijke grondstoffen, zoals wol of katoen? “We hebben een lijn met hout en natuurlijke soorten riet, met de hand geweven in India. Maar in een zakelijke omgeving vindt je geen vloeren van puur wol: dat slijt te hard. De producten waar nog wel wol in zit, kun je echt niet in de tuin stoppen, zoals honderd jaar geleden. Die tapijten zijn versterkt met nylon. En vergis je niet. Kennen jullie deze uitdrukking in Nederland? *A little knowledge is dangerous?* Als je de feiten niet kent, sla je snel een verkeerde richting in. In een LifeCycleAnalysis reken je uit wat het kost om schapen te houden en de wol naar de productielokatie te halen, te schonen en te spinnen. Dat komt veel minder gunstig uit dan je zou denken. Katoen is niet geschikt voor vloerdelen, dat is na twee jaar versleten. Onze klanten eisen dat een tegel tien jaar goed blijft, ook al wisselt iedereen gemiddeld na vijf tot zeven jaar van vloer.”

Profit

Treehuggers als winstmakers

Die combinatie van duurzaam denken en tegelijkertijd geld verdienen ziet Parnell ook terug in de nieuwe tuftmachine, waar het gerecyclede garen van Aquafil op wordt gebruikt. “Hiermee kunnen we vloertegels maken met een minimum aan garen, zo strak zit het op de backing, de onderkant. Hier maken we de nieuwe Biosfera I lijn op. Dat bespaart de kosten van dit duurdere ecologische garen, maar dat niet alleen. Die tegels zijn zo strak, dat we er nieuwe markten mee kunnen veroveren. In Skandinavië heeft tapijt nooit veel ingang gevonden: ze houden daar van vlak, strak, natuur, hout. Biosfera past in die cultuur, met als extra voordeel dat het geluid beter dempt en dat het een einde maakt aan het eeuwige rondzweven van stof. Dat heb je altijd hebt met houten vloeren. In de landen van de Middellandse Zee houden ze juist weer meer van keramische tegels, vanwege de koelte. Ook daar komt Biosfera nu heel dichtbij.” De Mission Zero-doelstelling dwingt InterfaceFLOR voortdurend tot innovaties. En toch bracht het ideaal het bedrijf niet aan de rand van de afgrond. Integendeel. InterfaceFLOR was en bleef wereldmarktleider, ook in Nederland, waar de huidige leegstand in de nieuwbouw in bedrijvenparken wordt gecompenseerd door renovatie en herinrichting van kantoren en andere gebouwen. Na een dip in 2008, toen de bankencrisis begon, is InterfaceFLOR op de beurs weer terug op het oude niveau van rond de 200 dollar per aandeel. De netto omzet was vorig jaar goed voor een bedrag van 961,8 miljoen dollar, wereldwijd. Na aftrek van alle kosten en belastingen bleef een winst van bedrijfsresultaat van ruim 92 miljoen US Dollar over. Parnell: “We zagen in 2010 een 10 procent in groei en winstgevendheid: 2011 belooft nog beter te worden.” www.interfaceglobal.com

Een stap verder in duurzaamheid

biosfera I

Interieurs verbeteren en nadelige milieueffecten verminderen

De eerste tapijttegel met 100% gerecycled garen. De impact op het milieu wordt hierdoor direct sterk verminderd.

Biosfera I van InterfaceFLOR biedt u de keuze uit drie robuuste, getufte tapijten: Bouclé, Velour en Micro.

Biosfera I wordt standaard geleverd met TacTiles™, installatie zonder lijm, en deelname aan het CO₂-compensatieprogramma Cool Carpet®.

Scan de QR code met uw smartphone

**Voor meer informatie of
stalenaanvraag:**

tel: +31 33 277 5800

email: interface.nl@interfaceflor.eu

website: www.interfaceflor.nl